

Til: Det medisinske fakultets styre

Fra: Oline Marie Sæther, på vegne av Medisinsk studentutvalg

Sakstype (O/D/V): Vedtak

Arkivsaksnr:

Vedlegg: 5

Møtedato: 02.03.21

Sakstittel: Studentrepresentasjon i fakultetets beredskapsgruppe

Hvorfor fremmes saken: Etter Universitets- og høyskoleloven (uhl.) [§ 4-1, punkt 4](#), skal studentorganer høres i alle saker som angår studentene «på det aktuelle nivå». Det er utdanningsinstitusjonene som skal sørge for at denne retten ivaretas. For å sikre denne retten i beredskapssituasjoner, er det rimelig at fakultetets beredskapsgruppe inkluderer en studentrepresentant i sitt arbeid. UiO sin sentrale beredskapsgruppe og beredskapsgrupper på flere andre fakultet ved UiO har inkludert en studentrepresentant, nettopp for å ivareta studentenes rettigheter som beskrevet i uhl. § 4-1. I [UiO sin sentrale beredskapsplan](#) (se vedlegg 1) er det to punkter som også understøtter at beredskapsgruppen inkluderer en studentrepresentant. Punkt 1.2 fastslår at virksomheten har «...et selvstendig ansvar for å sikre et best mulig samvirke med relevante aktører og virksomheter i arbeidet med forebygging, beredskap og krisehandling». Punkt 5 anbefaler «...at den lokale beredskapsorganiseringen tar utgangspunkt i den sentrale beredskapsorganiseringen for å få best mulig enhetlig og samordnet beredskap». Forslagsstiller foreslår at Det medisinske fakultet følger samme eksempel som UiO sentralt og inkluderer en studentrepresentant i beredskapsgruppen.

Saksframstilling og saksgang: 11. mars 2020 sendte forlagsstiller og leder av Medisinsk studentutvalg (MSU), Oline Sæther, en mail til dekanatet med en forespørsel om at beredskapsgruppen inkluderte en studentrepresentant. Det ble vist til uhl. § 4-1 og at en tett dialog mellom fakultetets ledelse og studentene er hensiktsmessig (vedlegg 2) i en krisesituasjon. Det ble også vist til at leder av Juridisk studentutvalg sendte samme forespørsel til sitt dekanat og fikk forespørselen innvilget samme dag. Forslagsstiller videresendte også en juridisk betenkning fra leder av Juridisk studentutvalg (vedlegg 3), hvor de rettslige argumentene ble gjennomgått i detalj. Det ble videre påpekt at fakultetets beredskapsledelse er organisert etter modell fra UiO sin sentrale beredskapsledelse, og at i UiO sin sentrale beredskapsledelse var studentene representert ved leder av Studentparlamentet.

Dekanatet avsto forespørselen om å inkludere en studentrepresentant i fakultetets beredskapsgruppe. De neste dagene ble det fremstilt tre alternative løsninger.

- Alternativ løsning 1: Iverksatt fra og med 12. mars. Forslagsstiller ble tilbudt å bli oppringt av dekanen etter hvert beredskapsmøte for å bli orientert om sakene fra dagens møte.
- Alternativ løsning 2: iverksatt fra og med 13. mars. Forslagsstiller ble tilbudt å møte studiedekanen for bachelor- og master-studier daglig for å diskutere studierelaterte saker sammen med kommunikasjonsansvarlige.
- Alternativ løsning 3: Iverksatt fra og med 16. mars. Forslagsstiller og MFU-leder ble tilbudt daglige møter med begge studiedekanene for å diskutere studierelaterte saker.

Forslagsstiller takket ja til alle alternative løsninger, men påpekte at ingen av løsningene sikret studentorganenes rett til å bli hørt, etter uhl. § 4-1. Alternativ 3 ble benyttet daglig i omtrent to uker. Siden har det vært en gradvis nedtrapping i hyppigheten på disse møtene. I dag har studiedekanene møte med MSU- og MFU-leder fast hver andre uke.

16. oktober 2020 fant det sted et møte hvor samarbeidet mellom studentorganene og dekanatet under korona i mars ble evaluert. Her fremmet forslagsstiller igjen en forespørsel om at det med snarlig virkning blir inkludert en studentrepresentant i fakultetets beredskapsgruppe og beredskapsgruppens arbeid, med bakgrunn i de ovennevnte argumentene. Forespørselen ble avslått.

Viktigste konsekvenser: Hvis fakultetet ikke inkluderer en student i sin beredskapsgruppe, sikrer ikke fakultetet studentorganenes rett til å bli hørt i saker som angår dem på det aktuelle nivået. I den juridiske betenkningen (vedlegg 2) står det:

«At studentene skal «høres i alle saker», må innebære at studenten fritt skal kunne få ytre seg, på bakgrunn av all tilgjengelig informasjon. Studentenes tilgang kan derfor ikke begrenses til de saker som de forelegges av det relevante organ. Det er for det første ikke opp til organene å avgjøre hvilke saker som kan sies å angå studentene. Om studentene mener de har synspunkter knyttet til en sak må dette legges til grunn. Det er for det andre opp til studentene å avgjøre hva de ønsker å ytre seg om.»

For å ivareta studentenes rett til å bli hørt i en beredskapssituasjon, er det rimelig å argumentere for at studentene er representert i det organet der avgjørelser blir tatt. Det føres ikke referat fra beredskapsgruppens møter, og studentene er ikke sikret at alle saker som blir diskutert i beredskapsgruppen blir tatt med fra beredskapsgruppens møter og presentert for det relevante studentorganet. I krisesituasjoner blir avgjørelser tatt med kort til ingen behandlingstid. Selv i de situasjonene hvor studentorganene blir presentert for saken utenfor beredskapsgruppens møter, er ikke studentorganene sikret at all relevant informasjon blir forelagt slik det ville blitt i en situasjon med normal saksgang og lengre behandlingstid. Studentenes rett til å bli hørt i alle saker som angår dem er dermed best sikret ved å ha en studentrepresentant som deltaker i beredskapsgruppen sitt arbeid. Dette tilsier at studentene i alle beredskapssituasjoner ved fakultetet, også i all overskuelig framtid, har en representant i beredskapsgruppen og involveres i beredskapsgruppens kontinuerlige arbeid.

Relevante saksopplysninger:

- På tre av UiO sine åtte fakultet ble studenter innlemmet i beredskapsgruppen. På juridisk fakultet ble studentene involvert etter JSU sin eksplisitte forespørsel. På Det humanistiske fakultet og Det teologiske fakultet ble studentene involvert på dekanatenes initiativ. På de fire andre fakultetene hadde ikke studentene et eksplisitt ønske om å involveres i beredskapsgruppens arbeid, men fant i samarbeid med dekanatene løsninger som både studentene og dekanatene ønsket.

Besluttende myndighet: Fakultetsstyret.

Følgende punkter ønskes diskutert: Blir studentenes rett til å bli hørt ivaretatt når de ikke får delta i beredskapsgruppens kontinuerlige arbeid?

Forslag til vedtak: Fakultetsstyret anbefaler dekanatet at en studentrepresentant blir inkludert som medlem av beredskapsgruppa og inkludert i beredskapsgruppas kontinuerlige arbeid med snarlig virkning.

NETTVERSJON

SENTRAL

BEREDSKAPSPLAN

Døgnbemannet vakt- og alarmsentral / Varsling av brann, ulykker og alvorlige hendelser:

Alarmtelefon 22 85 66 66

Andre henvendelser 22 85 50 07

Innhold

1	Prinsipper og rammer for beredskapsplanen ved Universitetet i Oslo.....	3
1.1	Formål med beredskapsplanen.....	3
1.2	Prinsippene for krisehåndtering ved UiO.....	3
1.3	Beskrivelse av håndteringsnivåene i krisehåndtering ved UiO.....	3
1.4	Beredskapsplaner.....	4
1.4.1	Generell beredskapsplan.....	4
1.4.2	Brannvern – og evakueringsplaner ved brann.....	4
1.4.3	Plan for håndtering av PLIVO-hendelser (Pågående livstruende vold).....	4
2	Krise, hendelse og avvik.....	5
2.1	Hva er en «Krise»?.....	5
2.2	Håndtering av hendelser og kriser ved UiO.....	5
2.2.1	Nivå 1 – Sentrale, omfattende hendelser.....	5
2.2.2	Nivå 2 – Lokale beredskapssituasjoner/hendelser.....	6
2.2.3	Nivå 3 – Uønskede hendelser.....	6
2.2.4	Nivå 4 – Avvik, svikt i drift/infrastruktur og «nesten-ulykker».....	6
2.3	Fasene i krisehåndtering.....	7
3	Varsling og nedsetting av beredskapsledelse:.....	7
3.1	Den som oppdager hendelsen.....	7
4	Organisering av det sentrale beredskapsarbeidet.....	8
5	Den lokale beredskapsledelsen; fakultet/museum/bibliotek.....	8
6	LOS (UiO: Ledelsen og støtteenheter).....	8
7	Beredskap ved institutter/sentre/avdelinger.....	8
8	Opplæring og øvelser.....	9
8.1	Beredskapsledelse og kompetanseutvikling.....	9
8.2	Faglig støtte.....	9
9	Ansvar og grensesnitt.....	9
10	Etterarbeid, rapportering og anmeldelser etter uønskede hendelser/kriser.....	10

1 Prinsipper og rammer for beredkapsplanen ved Universitetet i Oslo

Sentral beredkapsplan for Universitetet i Oslo (UiO) er utarbeidet for å sikre effektiv og god håndtering av større kriser og beredskapssituasjoner ved UiO. I en krise- og beredskapssituasjon skal liv og helse alltid prioriteres foran alt annet. Deretter skal miljø, materielle verdier og omdømme vektlegges. UiO skal søke å gjenopprette normal drift av virksomheten så snart som mulig, og de delene av UiO som ikke rammes av krisen, skal så langt det er mulig opprettholde normal virksomhet.

Sentral beredkapsledelse er øverste ledelse ved større kriser ved UiO, og alle enhetene er underlagt denne i en krisesituasjon.

Fakultetene, museene, Universitetsbiblioteket, SUM og STK har lokal beredkapsledelse og lokale beredkapsplaner som de selv har ansvaret for å revidere. Ansvars- og oppgavedelingen mellom sentral og lokal beredkapsledelse er beskrevet i denne planen.

1.1 Formål med beredkapsplanen

Formålet med sentral beredkapsplan er å sikre at alle som har roller i håndtering av krise- og beredskapssituasjoner er kjent med sitt ansvar, sine oppgaver og hvordan grensesnittene mellom de ulike fungerer. Beredkapsplanen beskriver organisering og ansvar for beredkapsledelse ved UiO, og den gir rammene for de lokale beredkapsplanene.

Systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid er basert på risikoanalyser. Når en slik analyse har avdekket en risiko, vil det settes i verk tiltak for å redusere sannsynligheten for at uønskede hendelser inntreffer. Krise- og beredkapsplaner skal bidra til å redusere konsekvensen av en uønsket hendelse når den først skjer.

1.2 Prinsippene for krisehåndtering ved UiO

Håndtering av krise- og beredskapssituasjoner ved UiO skal baseres på:

- **Ansvarsprinsippet** innebærer at den som har et ansvar i en normalsituasjon også har ansvar ved ekstraordinære hendelser.
- **Likhetsprinsippet** innebærer at den organisasjonen man operer med i beredskap skal være mest mulig lik den organisasjonen man har til daglig.
- **Nærhetsprinsippet** innebærer at hendelser skal håndteres på et lavest mulig effektivt nivå.
- **Samvirkeprinsippet** innebærer at virksomheten har et selvstendig ansvar for å sikre et best mulig samvirke med relevante aktører og virksomheter i arbeidet med forebygging, beredskap og krisehåndtering.

1.3 Beskrivelse av håndteringsnivåene i krisehåndtering ved UiO

Beredkapsarbeidet ved UiO utføres på flere nivåer, med forskjellige oppgaver og grensesnitt. Selve krisehåndteringen ivaretas på hhv sentralt eller lokalt nivå, mens planarbeid og den

praktiske utførelsen av oppgaver i en krisesituasjon, vil kunne omfatte også de underliggende nivåer, eksempelvis instituttnivået.

1.4 Beredskapsplaner

Det samlede beredskapsplanverket for UiO består av 3 forskjellige planelementer.

1.4.1 Generell beredskapsplan

Dette dokumentet er en sentral beredskapsplan for UiO. Den sentrale beredskapsplanen er overbyggende og styrende for alt beredskapsarbeidet ved UiO.

Det skal foreligge oppdaterte lokale beredskapsplaner, gjeldende for det enkelte fakultet/museum/bibliotek. De lokale planene skal dekke organisasjon, funksjon, roller og oppgaver.

Lokale beredskapsplaner, skal baseres på ROS-analyser, og mal fra enhet for HMS og beredskap (HMSB) skal brukes. ROS- analysene skal ivareta den enkelte enhets særegenhet (kjernevirksomhet, kjerneverdier og geografi), og oppdateres minimum hvert annet år. Det er et lokalt ansvar at ROS-analyser foreligger.

Beredskapsplaner skal gjøres tilgjengelig og kjent for alt nøkkelpersonell i beredskapsarbeidet ved UiO og skal være tilgjengelig i CIM, samt en kort versjon tilgjengelig på hjemmeområdene på UiO.

1.4.2 Brannvern – og evakueringsplaner ved brann

Lokal evakueringsplan skal sikre at alle personer i byggverket kommer seg til sikkert sted før kritiske forhold oppstår. Evakueringsplanene skal være tilpasset det enkelte byggverk, bruk, virksomhet og enkeltpersoner som har behov for assistanse. Eksisterende generell branninstruks ved UiO skal legges til grunn og er tilstrekkelig for majoriteten av virksomheten. Enhetene er selv ansvarlig for å vurdere om planen er tilpasset lokale forhold og risiko. Kontakt HMSB ved behov for bistand til vurdering og tilpasning av planverk.

Utførelsen av en brannevakuering må kunne skje spontant og intuitivt. Brannevakuering og akutt håndtering av brann, må baseres på hurtighet, og uten at det settes beredskapsledelse først.

Planen skal være tilgjengelig på nett – for alle, og som oppslag i de enkelte bygg.

1.4.3 Plan for håndtering av PLIVO-hendelser (Pågående livstruende vold)

PLIVO omfatter «skoleskyting» og lignende hendelser der ulike våpen rettes mot UiO`s studenter, ansatte og besøkende i den hensikt å skremme/skade/drepe. Det enkelte fakultet/museum/bibliotek skal utarbeide egen plan for håndtering av PLIVO-hendelser basert på en sentral mal. Tidsaspektet i hendelsen krever akutt, spontan og styrt reaksjon – FØR beredskapsledelse kan settes. Mange av planens umiddelbare oppgaver og roller fylles av

ansatte/de tilstedeværende – som f.eks. undervisningspersonale. HMSB skal utarbeide materiell og øvelsesopplegg, og kan støtte lokale enheter etter behov.

Planen skal ikke offentliggjøres på internett, men være kjent og tilgjengelig for alt utpekt nøkkelpersonell i planen.

2 Krise, hendelse og avvik

2.1 Hva er en «Krise»?

Med krise menes i dette dokumentet en situasjon som stiller så store krav at organisasjonens (normale) ressurser og rutiner ikke strekker til¹. En krise er med andre ord en avvikssituasjon som utvikler seg slik at den representerer en alvorlig trussel mot liv og personlig sikkerhet eller truer virksomhetens interesser. Kriser kan være forårsaket av naturkrefter, menneskelig svikt eller skade forvoldt med vilje. Vi vil ofte oppleve en eller flere av følgende kjennetegn ved en krisesituasjon:

- Det foreligger en alvorlig trussel
- Det er flere sammenfallende hendelser
- Det er høy usikkerhet knyttet til vurderingen av situasjonen
- Ledelsen har redusert kontroll og styring på situasjonen
- Ledelsen har begrenset informasjon om situasjonen
- Situasjonen eskalerer
- Situasjonen endres raskt
- Det er tidsnød
- Det er høyt mediepress

2.2 Håndtering av hendelser og kriser ved UiO

For å ivareta de grunnleggende prinsippene ved beredskapsarbeidet, har UiO definert hendelser etter type og nivå for håndtering av hendelsen.

2.2.1 Nivå 1 – Sentrale, omfattende hendelser

Med dette menes hendelser og situasjoner som ikke kan håndteres ved hjelp av normale driftsrutiner og/eller bemanning, og som refereres til som en krise. Dette omfatter også hendelser som rammer og/eller berører flere fakultet/museer/biblioteker.

Alle hendelser som krever høynet beredskap ledes av sentral beredskapsledelse. Ved iverksettelse av sentral beredskapsplan vil sentral beredskapsledelse etableres i tillegg til den lokale. Sentral beredskapsledelse vil være «eier» av krisen, mens lokal beredskapsledelse vil ha en støttefunksjon til sentral beredskapsledelse.

Den sentrale beredskapsledelsen settes, når:

---

¹ «Ledelse ved kriser – en praktisk veiledning», Lars Weiseth og Ragnar Kjeserud, 2007

- *Hendelsen er av eller kan få stort omfang*
- *Flere enheter er involvert*
- *UiOs omdømme kan stå på spill*

2.2.2 Nivå 2 – Lokale beredskapssituasjoner/hendelser

Med dette menes hendelser som er så komplekse og/eller omfattende at de ikke kan løses ved normale driftsrutiner, og/eller normal bemanning.

Hendelsen er begrenset til lokal enhets ansvarsområde. Også når dette inkluderer områder utenfor ordinær virksomhet, slik som feltarbeid, tjenestereiser, utveksling av studenter, etc.

Hendelsen skal håndteres av lokal beredskapsledelse, men sentral beredskapsledelse skal alltid informeres, ved Universitetsdirektøren og HMSB.

Eksempler på hendelser der lokal beredskapsledelse settes:

- *Hendelse på fakultet/museum/biblioteks område eller ved arrangementer hvor situasjonen har medført svært alvorlig personskade/død*
- *Hendelse på fakultet/museum/biblioteks område eller ved arrangementer hvor situasjonen har medført skade på person, miljø, materiell eller omdømme.*
- *Akutt og/eller raskt eskalerende hendelse eller utvikling som over tid vil påføre skade på person, miljø, materiell og omdømme dersom det ikke gripes inn,*
- *Studenter og ansatte i utlandet som blir berørt av akutt smitte/sykdomsfare eller ulykker*
- *Studenter og ansatte i utlandet som blir berørt av sabotasje eller terrorangrep*
- *Store materielle skader eller økonomiske tap*
- *Forurensninger/utslipp*

2.2.3 Nivå 3 – Uønskede hendelser

Håndteres av lokal ledelse i samråd med lokal koordinator for sikkerhets og beredskap. HMSB kan konsulteres. Avviksmeldinger behandles ihht kjent prosedyre. Det nedsettes ikke beredskapsledelse.

Eksempler på slike hendelser:

- *Trusler*
- *Skremmende og/eller forstyrrende atferd – ofte i sammenheng med rus eller psykisk syke personer*
- *Slåssing/mindre voldsepisoder*
- *Skadeverk*
- *Ulykker, ol.*

2.2.4 Nivå 4 – Avvik, svikt i drift/infrastruktur og «nesten-ulykker»

Lokal leder har ansvar for forebygging, analyse og lukking av avvik.

Avvik saksbehandles ihht prosedyre for uønskede hendelser.

Ved hendelser som strømbrudd, byggeteknisk svikt, heisstopp, vannlekkasje ol. skal Eiendomsavdelingen håndtere hendelsen. Ved langvarige svikt, som kan gå utover liv/helse, miljø, verdier og omdømme, kan lokal og/eller sentral beredskapsledelse settes - avhengig av hvor langvarig situasjonen er og av omfanget.

Tilsvarende har USIT/IT en egen vaktordning for kritiske IT-avvik.

2.3 Fasene i krisehåndtering

Det er vanlig å dele en krise inn i fire faser. Disse er:

- **Planlegging** er en viktig del av krisehåndteringen. Denne fasen kalles også forebyggende stadium, fordi en god plan vil kunne hjelpe ledelsen med å begrense konsekvensene av en uønsket hendelse. Det er viktig å forutse de ulike typer kriser man kan forvente og samtidig redusere risikoen av disse. Men det er ikke sikkert dette fungerer i alle situasjoner, for eksempel ved naturkatastrofer.
- **Beredskap** - en god beredskapsplan skal oppdateres kontinuerlig. Beredskapsledelsen skal ha jevnlig beredskapsmøter og -øvelser for å forberede seg best mulig og kjenne sine begrensninger. Beredskapsledelsen vil da lære av sine feil og dermed kunne håndtere dem på en best mulig måte under en krise.
- **Responsfase** er når selve krisen inntreffer. En oppdatert beredskapsplan og en forberedt beredskapsledelse gjør at virksomheten kan takle krisen på en god og rolig måte, og dermed minimere skader på helse, miljø, materiell og omdømme. Hvert medlem i beredskapsledelsen skal ha kjennskap til sin rolle og ansvarsområde. Beredskapsledelsen skal iverksette arbeidet sitt når de står ovenfor en reel krise. For eksempel skal beredskapsledelsen umiddelbart håndtere krisen i samarbeid med andre etater og hjelpe de som trenger det mest.
- **Normalisering etter** en krise kan ta lang tid, og være ressurskrevende. Alle tap og skader skal dokumenteres på et egnet detaljeringsnivå ved hjelp av rapporter, bilde og video.

Krisehåndteringen skal hjelpe virksomheten med å komme til normal drift igjen uten å tape for mye tid og penger. Krisehåndteringen skal så evalueres for å korrigere og lære av feilene.

3 Varsling og nedsetting av beredskapsledelse:

Varsling skal skje på følgende måte:

3.1 Den som oppdager hendelsen

Den som oppdager en hendelse, skal varsle

1. Nødetatene
  - Politi - 112
  - Brann - 113
  - Ambulanse (AMK) - 110
2. Vakt- og alarmsentralen (VAS)

- VAS - 22 85 66 66

4 Organisering av det sentrale beredskapsarbeidet

Om kriser eller beredskapssituasjoner skulle inntreffe har Universitetsdirektøren ansvar for at alle relevante tiltak iverksettes. Målet for beredskapsledelsen er å handle så tidlig som mulig, med så store ressurser, at konsekvensene av hendelsen blir så små som mulig.

Universitetsdirektøren har delegert myndighet til HMS og beredskapsdirektør som er operativ beredskapsleder ved UiO. Operativ beredskapsleder rapporterer til Universitetsdirektøren også under krisehåndteringen. Operativ beredskapsleder kan på vegne av Universitetsdirektøren lede møtene i den sentrale beredskapsledelsen og rapporterer til Universitetsdirektøren. Universitetsdirektøren fatter alle vesentlige beslutninger under krisehåndteringen.

Den sentrale beredskapsledelsen er organisert som beskrevet under. Ledelsen vil trekke inn de ressurser som anses nødvendig.

5 Den lokale beredskapsledelsen; fakultet/museum/bibliotek

Det anbefales at den lokale beredskapsorganiseringen tar utgangspunkt i den sentrale beredskapsorganiseringen for å få best mulig enhetlig og samordnet beredskap. Denne malen skal ikke være til hinder for at spesifikke behov og lokale forhold vises i organiseringen.

Den lokale beredskapsledelsen skal etableres og ledes av dekan på fakultetene og direktør på museer og biblioteket. Lokal beredskapsleder skal utpeke sin beredskapsgruppe.

Lokal beredskapsledelse kan anmode om støtte fra HMSB, som kan bistå den lokale beredskapsledelsen i krisehåndteringen, samt trekke inn ressurser fra sentral beredskapsledelse ved behov (eksempelvis fra kommunikasjonsgruppen)

Når HMSB støtter den lokale beredskapsledelsen, har HMSB full tilgang til ressurser fra Vakt- og alarmsentralen under krisehåndteringen.

6 LOS (UiO: Ledelsen og støtteenheter)

Ved beredskapssituasjoner i LOS, er det Universitetsdirektøren som fungerer som lokal beredskapsleder.

7 Beredskap ved institutter/sentre/avdelinger

De fleste fakulteter/museer/bibliotek ved UiO er i virksomhet spredt over flere bygg og er organisert i flere institutter/sentre/avdelinger. Der det sees som formålstjenlig, lages lokale beredskapsplaner for det enkelte institutt/senter/avdeling. Dette er avhengig av størrelse, behov og ressurser hos de ulike enhetene. Det er likevel dekan/direktør som setter beredskapsledelse, og håndterer hendelsen(e).

Det er den enkelte dekan/direktør som har ansvar for å vedlikeholde og revidere sine lokale beredskapsplaner, samt organisere beredskapsorganisasjonen lokalt.

Det kan være aktuelt for den lokale beredskapsledelsen på lokalt nivå, å forhåndsutpeke en lokal støttegruppe ved det enkelte institutt/senter/avdeling.

8 Opplæring og øvelser

For å kunne iverksette tiltak og sørge for en handlekraftig og koordinert ledelse når større hendelser oppstår, er det nødvendig at medlemmene kjenner sine roller og ansvar, samt at de har tilstrekkelig opplæring og øvelse.

Det skal utarbeides en evalueringsrapport etter hver øvelse.

Sikkerhets- og beredskapsrådgivere bistår lokal beredskapsledelse i forhold til kapasitet. Alle øvelser skal meldes HMSB, som fører oversikt for Universitetsdirektøren.

8.1 Beredskapsledelse og kompetanseutvikling

Alle medlemmer (og stedfortredere) av de ulike beredskapsledelsene skal ha innføring i beredskapsarbeid. HMSB forestår denne gjennomgangen.

HMSB utarbeider årlige utdanningsplaner for intern opplæring innenfor sikkerhet og beredskapsarbeid. HMSB kontaktes vedrørende spesielle faglige behov.

Det er den enkelte dekan/direktør sitt ansvar å sørge for at alle medlemmene av beredskapsledelsen har den nødvendige opplæringen og kompetansen for å fylle sin rolle i beredskapsledelsen. Dette gjelder også støttefunksjoner som CIM-loggførere og sambandsoperatører.

8.2 Faglig støtte

HMSB bistår enhetene i opplæring, øvelser og faglig støtte. Enhetene må påregne egne budsjettmidler der eksterne ressurser benyttes.

9 Ansvar og grensesnitt

Den sentrale beredskapsledelsen er øverste strategisk ledelse ved alle større hendelser ved UiO og alle enhetene er underlagt denne. Dette er for å sørge for en enhetlig og samordnet beredskap.

Den sentrale beredskapsplanen beskriver sentral beredskapsledelses oppgaver der denne settes. Tiltakskort er svært viktig i operativt beredskapsarbeid. Både generiske og spesifikke tiltakskort for den sentrale beredskapsledelsen er utarbeidet, og oppdateres i etterkant av hendelser/øvelser/evalueringer. Alle tiltakskort samles i mapper i CIM – det elektroniske beredskapssystemet – og tilgang gis alle medlemmer av lokale beredskapsledelser.

Lokal beredskapsledelse skal utvikle en beredskapsplan som beskriver medlemmene i en lokal beredskapsgruppe med varslingsliste, samt lokalisering av hvor gruppen skal møte. De lokale beredskapsplanene skal være i samsvar med kjernevirksomheten, lokasjon og infrastruktur. Enhetene skal også utvikle egne tiltakskort for håndtering av hendelser som er spesielle for enheten og dermed ikke dekkes av tiltakskortene som er utarbeidet av sentral beredskapsgruppe. ROS-analyser gjennomføres av enheten i samråd med HMSB.

Der sentral og lokal beredskapsledelse settes samtidig skal lokal beredskapsledelse bistå den sentrale beredskapsledelsen. Det utveksles i slike tilfeller liaisoner mellom sentral- og lokal beredskapsledelse.

Selv om det er satt lokal beredskap, kan universitetsdirektøren likevel velge å sette sentral beredskap på et senere tidspunkt. Den sentrale beredskapsledelsen vil da være overordnet den lokale beredskapsledelsen – og lokal beredskapsledelse blir en bidragsyter til den sentrale beredskapsledelsen.

Enheter med verdifulle samlinger skal som vedlegg til sin lokale plan, ha utviklet evakueringsplaner for sikring av gjenstander og samlinger. Evakueringsplanene skal gjøres kjent for den sentrale beredskapsledelsen og de lokale beredskapsledelsene.

Eiendomsavdelingen, ved områdeleder, skal delta i lokale beredskapsgrupper som ressursperson. Under en krise avgis områdelederen(e) til enhetene.

Lokal beredskapsledelse, kan anmode om støtte fra sentral beredskapsledelse for å håndtere hendelsen.

Vakt – og alarmsentralen vil kunne få en sentral rolle i å håndtere større hendelser.

10 Etterarbeid, rapportering og anmeldelser etter uønskede hendelser/kriser

Etter en hendelse skal ivaretagelse av berørt personell ha høyeste prioritet og uten å hindres av andre former for etterarbeid. UiO skal legge til rette for dette arbeidet ved å skaffe til veie aktuelle personer og dokumentasjon. Herunder å støtte personer ved behov, uavhengig av deres (juridiske) status. Møter, etterarbeid og rapportering blir koordinert av HMSB, internt og i forhold til myndigheter. Alle som anmelder saker på vegne av UiO til politiet skal ha fått dette godkjent av Universitetsdirektøren skriftlig.

Hva bidro studentene med i beredskapsarbeidet?

1. Tett kontakt med studentmassen
13. mars organiserte leder av MFU og MSU en facebookgruppe for alle tillitsvalgte studenter tilknyttet medisinstudiet. I denne gruppen kunne de tillitsvalgte studentene formidle spørsmål fra studentene på sitt kull, og leder av MFU og MSU kunne svare så godt de kunne. Spørsmål fra studentene ble formidlet på mail videre til dekanatet og svarene fra dekanatet ble formidlet til studentene via den samme facebookgruppen. Facebookgruppen fungerte som en god arena for å formidle spørsmål og svar. De tillitsvalgte studentene på kullene fikk mange spørsmål fra sine medstudenter, og mange av de tillitsvalgte studentene opplevde situasjonen og forventningene fra sine medkullinger om å sitte på informasjon som belastende. Facebookgruppen ble et digitalt fora hvor de tillitsvalgte kunne få svar, men også dele bekymringer. Denne direkte kontakten og innsikten i hvilke problemer studentene oppfatter som prekære vil beredskapsgruppen ha umiddelbar tilgang til med en student som medlem.
2. Gjennomlesning av skriftlig informasjon til studentene
I mars begynte lederne av MSU og fagutvalgene å lese igjennom mail og annen skriftlig informasjon fra dekanatet til studentene før det ble delt. Dette ble gjort for å sikre at informasjonen inneholdt de elementene studentene ønsket svar på og at informasjonen var enstydig slik at den ble mottatt av studentene på ønsket vis.
3. Berolige studentmassen
Ved flere anledninger var deler av studentmassen svært urolige, og noen studenter var nære på å henvende seg til media. Disse studentene fikk MSU og MFU kontakt med, og ved å dele informasjonen vi satt på og som var på vei ut til studentmassen fikk vi ved mer enn en anledning stoppet frustrerte studenter til å henvende seg til media. Leder av MSU og MFU sendte også ut en mail tirsdag 17. mars til medisinstudentene hvor vi oppfordret studentene til å «heie på fakultetet» (vedlegg 4).
4. Formidle informasjon til studentene
Informasjonsbehovet var stort, og fakultetsledelsen jobbet på spreng og gjorde det de kunne for å sende ut informasjon til studentene. Lederne av MSU og MFU hadde mulighet til å formidle informasjonen til studentene gjennom uoffisielle kanaler som facebook, men også gjennom mail. Den 17. mars ble det sendt ut en mail fra leder av MSU og MFU med noen avklaringer (vedlegg 5) som også var på vei gjennom fakultetets offisielle kanaler. Disse avklaringene var etterlengtet av studentene og bidro blant annet til å roe de som vurderte å henvende seg til media.

Saksopplysning: Leder av MSU hadde kontinuerlig kontakt med fagutvalgene for ernæring og helseledelse. Inntrykket var at behovet for informasjon ikke opplevdes så akutt hos denne delen av studentmassen som det behovet medisinstudentene uttrykte.

Spørsmålet i det følgende er om studentrepresentanter skal ha rett til å møte i beredskapsgruppene på fakulteter tilknyttet UiO.

Først kort om det rettslige grunnlaget. Utgangspunktet for vurderingen er universitet- og høyskoleloven (uhl.). Det kan ikke være tvilsomt at UiO er omfattet av denne.

1.0 Studentene skal høres

Jeg går i det følgende til uhl. § 4-1 (4). Av bestemmelsen fremgår det at studentorganene «skal» høres i alle saker som angår studentene på det aktuelle nivå.» Av ordlyden fremgår det at studentorganene har en ubetinget rett til å «høres i alle saker» som angår studentene. At studentene skal «høres i alle saker», må innebære at studenten fritt skal kunne få ytre seg, på bakgrunn av all tilgjengelig informasjon, i de saker som er aktuelle for studentene.

Studentenes rett til å bli hørt kan ikke begrenses til de saker som de forelegges av det relevante organ. Det er for det første ikke opp til organene å avgjøre hvilke saker som kan sies å angå studentene. Om studentene mener de har relevante synspunkter knyttet til en sak må dette legges til grunn. Det er for det andre opp til studentene å avgjøre hva de ønsker å ytre seg om. Om disse grunnleggende hensynene ikke ivaretas, vil realiteten i bestemmelsen være fraværende. Jeg kan derfor ikke se at bestemmelsen kan gi noe annet utgangspunkt.

Utredningsinstruksen pkt. 3-3 fremholder videre at «forslag til tiltak med vesentlige virkninger skal normalt legges ut på høring».

Videre følger det at:

Høring kan unnlates dersom den

- ikke vil være praktisk gjennomførbar

- kan vanskeliggjøre gjennomføringen av tiltaket eller

- må anses som åpenbart unødvendig.

En beslutning om å unnlate høring skal treffes av øverste leder i det ansvarlige forvaltningsorganet. Beslutningen skal være skriftlig og begrunnet, og skal følge saken.

Når det er snakk om rett til å møte i beredskapsgruppe, er dette klart nok et organ som fatter avgjørelser av betydning for studentene. Studentene «skal» derfor høres.

Slik det følger av høringsinstruksen kan imidlertid høring unnlates dersom det ikke er praktisk gjennomførbart, kan vanskeliggjøre gjennomføringen av tiltaket, eller er åpenbart unødvendig.

Dekanatets argument har i denne sammenheng vært at det blir en større prosess rundt de avgjørelser som må tas. Altså at en eventuell involvering vil vanskeliggjøre gjennomføring av tiltak. Jeg kan ikke se at dette er tilfellet. Beredskapsgruppen har vært en forholdsvis liten gruppe, og det å involvere en representant som kunne fremme studentenes syn vil, etter mitt syn, ikke medført stort til merarbeid.

Jeg finner videre grunn til å påpeke noen forvaltningsrettslige grunnmålsetninger. Et overordnet mål med forvaltningsloven er å legge til rette for at det skal foreligge en forsvarlig saksbehandling i alle forvaltningens organer. I dette ligger det blant annet en grunnleggende rett for de involverte parter til å uttale seg om relevante forhold, og en korresponderende plikt for det vedtakende organ til å sørge for at saken er tilstrekkelig godt opplyst før de fattet en avgjørelse, eller innstiller på en avgjørelse.

Utgangspunktet må derfor være at studenter her «skal» høres, også i en beredskapsgruppe.

2.0 De relevante organer

§ 4-1 fjerde ledd må sees i sammenheng med lovens § 4-4 første og annet ledd. De lyder som følgende:

(1) Studentene skal ha minst 20 prosent av medlemmene i alle kollegiale organ som tildeles beslutningsmyndighet. Der dette ikke utgjør mer enn ett medlem, skal studentene ha rett til å møte med ytterligere en student med tale- og forslagsrett.

(2) Bestemmelsen i første ledd kan fravikes dersom det delegerende organ enstemmig bestemmer noe annet.

Jeg tar først for meg første ledd, nærmere bestemt om beredskapsmøtet er å anse for et «kollegialt organ» som «tildeles beslutningsmyndighet».

2.1 Er beredskapsutvalget et kollegialt organ?

De fleste organer i statsforvaltningen er hierarkisk organisert med én øverste leder, som treffer avgjørelser på organets vegne hvis ikke vedkommende har delegert til underordnede medarbeidere å gjøre det. Noen organer er kollegialt organisert, slik at avgjørelsene treffes av en gruppe – et kollegium. I et kollegialt organ deltar medlemmene i utgangspunktet på like fot med samme tale- og stemmerett. I det kollegiale organet treffes avgjørelsene av lederen og medlemmene i fellesskap, og lederen har først og fremst en funksjon som tilrettelegger av dagsordenen, ordstyrer, representant utad for organet og eventuelt dobbeltstemme ved stemmelikhet.

Jeg har ikke nok informasjon til å treffe en konklusjon på dette punkt, men jeg kan vanskelig se de tiltakene som gjennomføres på fakultetene ligger innenfor dekanens enekompetanse. Slik jeg har forstått møtenes sammensetning treffes de avgjørelser som tas i fellesskap med flere, med en særlig tillatelse fra UiO.

2.1.1 Betydningen av at beredskapsutvalget er et kollegialt organ

Nemnder i statsforvaltningen kan være mer eller mindre uavhengige av det ordinære forvaltningshierarkiet, men det er ingen nødvendig sammenheng mellom kollegial organisering og uavhengighet. Jeg viser til følgende uttalelse i Ot.prp.nr.38 (1964-1965) der det på side 31 og 32 er det klart lagt til grunn at slike nemnder og råd anses som forvaltningsorgan, og at de er underlagt forvaltningslovens bestemmelser, selv om de i sin skjønnsutøvelse er mer eller mindre uavhengig i forhold til resten av forvaltningshierarkiet:

”Derimot kan det være grunn til å understreke at lovens regler får anvendelse på nemnder, råd og andre kollegiale forvaltningsorgan. Komiteen uttaler om dette bl.a. (side 99): « Råd og nemnder er forvaltningsorgan og *hovedregelen må være at de grunnprinsipper som gjelder for saksbehandlingen i forvaltningen, må følges også for de saker rådene behandler* og man viser for så vidt til fremstillingen i hovedavsnitt C nedenfor. Det særegne er at rådene er kollegiale organ, noe som nødvendiggjør en annen avgjørelsesform enn tjenestemennenes enmannsavgjørelser. Når saken er kommet så langt at den skal avgjøres, gjelder de særlige regler for kollegiale organs avgjørelser, men ellers må saksbehandlingen naturligvis følge de vanlige regler. *Saken må være ordentlig opplyst og forberedt, partene må være gitt anledning til å uttale seg i de saker de har krav på det osv* Dette er medlemmene av råd og nemnder ofte ikke klar over. *Man får inntrykk av at det rår den oppfatning at de vanlige regler for saksbehandlingen ikke gjelder - at de kollegiale organ for så vidt skulle være mer suverene enn tjenestemenn - og stå i en særstilling.* Dette henger kanskje for en del sammen med at mange nemnder regelmessig treffer skjønnsmessige avgjørelser, og så gjør lett den misforståelse seg gjeldende at de har rett til også å gå skjønnsmessig frem når det gjelder saksbehandlingen. *Her må det imidlertid bestemt fastholdes at når det gjelder sakens forberedelse og de opplysninger som må foreligge før den avgjøres, gjelder ingen andre regler for de saker som behandles av kollegiale organ enn for saker som avgjøres av faste tjenestemenn. Rådene har fullt ut ansvaret for at saken er ordentlig forberedt og opplyst, slik at grunnlaget er i orden når rådet eller nemnda treffer sin avgjørelse.*» (mine uthevelser)

Et sentralt formål med kollegial organisering er at en avgjørelse skal treffes i fellesskap der saken kan bli belyst fra flere sider, eller at spesiell kompetanse eller bestemte interesser skal være representert når avgjørelse treffes. Å ikke tillate studenter å møte strider direkte mot dette. Slik de siterte forarbeidene viser unntar heller ikke organisering i kollegialt organ fra studentens rett til å bli hørt.

2.1.2 Dersom beredskapsmøtet ikke er et kollegialt organ

Om det nå skulle være slik at beredskapsutvalgene ikke er å anse for kollegiale organer (slik beredskapsmøtene til dels har hevdet), kan løsningen etter mitt syn ikke bli at de er unntatt fra uhl, eller forvaltningsretten som sådan. Snarere tvert imot. I slike tilfeller må man søke tilbake til de grunnleggende prinsipper som ligger til grunn for forvaltningsretten.

Her vil jeg særlig fremheve hensynet til et forsvarlig avgjørelsesgrunnlag og retten til å uttale seg. Disse prinsippene må sees i sammenheng.

For at et forvaltningsorgans vedtak skal kunne sies å være forsvarlig, plikter organet å innhente alle de opplysninger som er nødvendig, herunder å la alle interesserte parter som har en reell interesse i vedtaket uttale seg. Anvendt på vår sak vil det ikke være forsvarlig saksbehandling fra beredskapsmøtene å nekte studenter å uttale seg om de vedtak beredskapsutvalgene ønsker å treffe.

Jeg ser heller ikke grunn til at en annen organisering av organet skal frata studentene den grunnleggende demokratiske rettigheten det er å bli hørt i saker som angår dem.

2.1.3 Beslutningsmyndighet

Lovens system er at det er universitetsstyret som er øverste organ ved hvert universitet, og alle beslutninger ved institusjonen truffet av andre enn styret, treffes etter delegasjon fra styret og på

styrets ansvar, jf. uhl. § 9-1 første og annet ledd. De enkelte beredskapsmøtene må derfor utlede sin kompetanse fra universitetsstyret for å være gyldig formet. Så vidt jeg har forstått har de enkelte beredskapsgruppene beslutningsmyndighet, og dermed vil dette kriteriet være oppfylt.

2.2 Fravikelse av møterett

Så til § 4-4 annet ledd. Den gir det delegerende organ, universitetsstyret, muligheten til å fravike første ledd. Jeg er ikke kjent med at styret har gjort et slikt vedtak. Om de har gjort det, vil jeg påpeke at bestemmelsen nok ikke kan tolkes dithen at § 4-1 fjerde ledd fravikes. Studentene har fortsatt rett til å bli hørt. Det som fravikes, når § 4-1 fjerde ledd og § 4-4 leses i sammenheng, er den deltakerandelen første ledd fastsetter, altså 20 prosent regelen. For at studentenes rettsikkerhet i tilstrekkelig grad skal ivaretas, kan man imidlertid ikke redusere dette til mindre enn én representant. Hvis ikke vil hovedregelen i § 4-1 fjerde ledd undergraves.

3.0 De reelle hensyn.

Dette er en komplisert sak. Det har studentene også forståelse for. Det studentene ønsker, er å få sagt sin mening om tiltak som påvirker deres studiehverdag. Å ikke gi studentene tilfredsstillende adgang til dette vil svekke hensynene til demokrati og forsvarlig forvaltning. Det kan ikke være slik at fakultetene styres av de vitenskapelig ansatte, og studentene er prisgitt deres ønsker og behov. En av fakultetenes hovedoppgaver er å formidle kunnskap, og en del av dette oppdraget må være å gi studentene tilfredsstillende muligheter for undervisning og vurderinger. For at dette skal skje på et forsvarlig grunnlag må også studentene bli hørt når dette avgjøres.

4.0 Konklusjon

Konklusjonen må, etter mitt syn, være at beredskapsmøtene tillater at det møter studentrepresentanter.

Fra Agnes Karlseng, MFU-leder, og Oline Sæther, MSU-leder.

Hei, kjære medstudenter.

Agnes og jeg ønsker å skrive direkte til dere, fordi vi får mange henvendelser fra frustrerte studenter. Mye av frustrasjonen er rettet mot fakultetet. Det er forståelig. Det er fakultetet som er ansvarlige for vår utdanning, og det er de som sitter ved rattet nå når studiet må legges om på grunn av en krisesituasjon.

Som medisinstudenter selv, har vi i løpet av vår studietid kjent på at vi ikke alltid forstår hvorfor fakultetet gjør som de gjør. Noe av det fakultetet har gjort i denne krisesituasjonen har heller ikke vært lett å forstå. Informasjon vi som studenter opplever at er viktig å få med en gang, har tatt lenger tid enn ønskelig å motta. Uvissheten er stor, og fakultetets uttalelser er ikke alltid så presise og informative som vi ønsker.

Dette er en krisesituasjon. Vår fakultetsledelse har aldri måttet takle en slik situasjon før. I disse dager jobber de dag og natt for å trå helt ukjente stier for å gi oss best mulig undervisning for å få oss gjennom vårens eksamener. Agnes og jeg har vært på telefon med fakultetet 07.00 om morgenen og klokken 21.00 på kvelden – og da var arbeidsdagen deres langt fra over. Akkurat som oss studenter, som jobber med studier i tillegg til ekstravakter for å avlaste helsevesenet, gjør fakultetet alt de kan, døgnet rundt, for å løse en meget komplisert og krevende situasjon.

Vi sender derfor denne mailen til dere medstudenter, for å innstendig be dere om å også heie på fakultetet, sånn som vi heier på helsepersonell. Vær så snill å se alt det fakultetet gjør bra, samtidig som dere gir tilbakemelding på det som kunne vært bedre. Prøv å lese mailene fra fakultetet i beste mening, selv når de er uheldige med formuleringene sine. Hvis dere mangler informasjon, og føler dere har ventet en evighet på informasjonen, prøv å huske på at det er knapt en uke siden fakultetet har måttet legge om driften sin totalt. I løpet av denne knappe uken har de også måttet slukke noen branner som har krevd store deler av deres arbeidsdag. Noen beskjeder venter man med å gi hvis ikke det haster, fordi det er mer hensiktsmessig å vente, for så å gi én klar beskjed, enn mange korte og uklare. Noen av elementene vi ønsker svar på i dag, ligger ikke i fakultetets hender å avgjøre – de må koordinere med både sykehus, fastlegekontorer, FHI, helsedirektoratet, UiO sentralt, samt flere ulike statsråder som bestemmer over ulike deler av regelverket som begrenser og styrer det fakultetet har lov til å uttale seg om og gi retningslinjer for. Det er ikke alltid lett å skjønne hva som skjer bak lukkede dører - fordi de er lukkede. Prosessene kan likevel være svært omstendelige og avhenge av mange ulike ledd. Sammen med fakultetet jobber Agnes og jeg for at dørene skal være så åpne som mulig, og at prosessene skal være så synlige og forståelige som mulig.

Agnes og jeg ser også det fakultetet kunne gjort annerledes. Det som skinner sterkest igjennom på slutten av dagen, er likevel innsatsen og arbeidstimene fakultetsledelsen og alle rundt legger ned. Vi ønsker gjennom denne mailen å illustrere litt av det for dere. Vi ber dere om å ha tillit til at fakultetet gjør det de kan. I krisetider trenger vi å stå sammen *med* fakultetet, ikke dyrke mistillit mellom oss. Kritik og evaluering er viktig, men alt til sin tid. Vi er i en fase hvor støtte og heiarop, påminnelser og vennlige tilbakemeldinger er viktig for å komme videre i krisen. Diskuter gjerne hvordan løsningene kan bli bedre, men

snakk også mellom dere om det som fungerer. Prøv å unngå og dyrke frustrasjon. Hvis noe har forbedringspotensial, ta kontakt med din nærmeste tillitsvalgte, Agnes eller meg. Så lover vi å ta det opp med ledelsen så snart vi kan, og vi lover at de vil bry seg så snart de har mulighet. For de bryr seg virkelig. I mellomtiden, vær raus og tålmodige. Gi fakultetet tid og mulighet til å reagere på tilbakemeldingene.

For all del; fortsett å melde fra om alt med forbedringspotensial, ellers kan ikke løsningene bli bedre. Se likevel også det som er bra, og gi fakultetet tid og mulighet til å gjøre ting bedre.

Beste hilsener,
Agnes og Oline

[modul1-8] Informasjon om hva som forventes av studentene

Medisinsk studentutvalg <uiomsu@gmail.com>

ti 17.03.2020 22:22

Til: Alle Medisinstudenter <modul1-8@medisin.uio.no>;

Hei, studenter!

MSU og MFU er daglig i møter med fakultetet om situasjonen og hvordan fakultetet best kan lede studentene gjennom denne krisen. Vi har et par poeng som er blitt diskutert i disse møtene, som vi ønsker å formidle.

1. Eksamener vil gå som planlagt dette semesteret.

Dette med noen forbehold;

- b. Fakultetet har som mål å avvikle eksamen i alle moduler til planlagt tid. Eksamensform og eksamenstidspunkt kan imidlertid bli endret
- c. Det avhenger også av at situasjonen ikke utvikler seg.

Informasjon om hvordan eksamen vil foregå vil bli formidlet så snart fakultetet og modulledelelsene har noe håndfast å formidle. For å få til alternative eksamensformer kreves det at vedtak fattes, og gamle regler endres. Slikt tar litt tid.

Innspillene om å innføre bestått/ikke bestått istedenfor karakterer på vårens eksamener har fakultetet tatt til seg i høyeste grad, og vurderinger blir gjort i disse dager. Svar vil foreligge konkret så snart det er et svar å formidle.

2. Digital undervisning vil øke i omfang i løpet av de neste ukene.

Noen kull har allerede kommet i gang med digital undervisning. Digitale forelesninger vil bli tatt opp og være tilgjengelige i etterkant. Det er et mål om at digital undervisning der studenter er aktive i diskusjon, også skal tas opp og være tilgjengelig i etterkant, men det er per 17.03 ikke funnet tekniske løsninger for dette som etterfølger GDPR. Disse tekniske løsningene jobbes det med, og forhåpentligvis vil det ikke ta lang tid før digital gruppeundervisning også vil legges ut i etterkant i den grad det er hensiktsmessig for andre å se undervisningsopplegget.

3. Kunnskapsdepartementet har anbefalt at studieprogresjon er en prioritet.

Mange ønsker å hjelpe til i helsesektoren, og det kan føles rart at det da kommuniseres at det er en prioritet at vi skal studere for å stå på vårens eksamener. Per i dag er det i samfunnets interesse at vi som medisinstudenter fortsetter i studiene og at det ikke blir forsinkelser - det vil for eksempel være økonomiske konsekvenser hvis forsinkelsene blir betydelige. Det er også av stor interesse for helsesektoren at de som er på 12. semester og i dag jobber med lisens, snarest mulig uteksamineres som ferdige leger.

4. Betydningen av at vi regnes som helsepersonell.

Fakultetet har sagt at vi i denne krisesituasjonen regnes som helsepersonell. I dette ligger det at vi skal følge retningslinjer (karanteneregler, reiseregler etc.) som for annet helsepersonell. Statusen som helsepersonell gjelder kun for hvilke retningslinjer vi skal følge, og er ikke et uttrykk om en forventning om hvor mye vi skal jobbe som helsepersonell. Fakultetet ønsker å gi honnør til de studentene som finner tid til å jobbe ekstra i helsevesenet, men ønsker ikke at det skal oppleves som en forventning. Fakultetets samfunnsoppdrag er å utdanne helsepersonell og få de gjennom utdanningsløpet og eksamen. Derfor vil fakultetet kun sende ut forventninger til studentene om at de jobber med selvstudium. Å bidra i helsevesenet som arbeidskraft er noe hver enkelt student må vurdere om er riktig ut ifra hver enkelt sin situasjon. Å bidra er viktig og bra, men et valg som er opp til hver enkelt å fatte.

5. Samfunnet har annet helsepersonell som kan bidra som ekstra kapasitet.

Basert på medieoppslagene og antall kontaktannonser som er rettet til medisinstudentene, er det lett å tenke at medisinstudentene er de eneste som kan trå til og avlaste helsevesenet. Leger som normalt bruker sin tid på forskning og har vaktfritak vil fristilles fra forskning og kalles tilbake til klinikken. Flertallet av stillinger i helsevesenet kan besettes av andre typer helsepersonell enn medisinstudentene. Derfor ligger ikke ansvaret alene på medisinstudentenes skuldre å bidra som ekstra arbeidskraft. Om man som medisinstudent klarer å ta én vakt mer enn man normalt ville tatt, er det mye bedre enn ingenting. Hvis man velger å ta på seg mange flere vakter enn normalt, er det et individuelt valg, men ikke en forventning fra fakultetet. Alle står fritt til å bidra i den grad man ønsker, og alle som velger å bidra gjør en fantastisk jobb som samfunnet setter stor pris på.

6. Skulle situasjonen utvikle seg...

Utvikler situasjonen seg, så vil man måtte ta stilling til den situasjonen som oppstår da. Hvis flere blir syke og mangelen på helsepersonell større, vil det sannsynligvis komme nye retningslinjer fra myndighetene om hva vi som medisinstudentene bør prioritere med tanke på studieprogresjon og arbeidskraft i helsevesenet. Per i dag er studieprogresjon en prioritet.

Hva prioriteringen er om noen uker er uvisst, men vi får leve etter de retningslinjene som gjelder i dag. Slik uvisshet er ubehagelig, men man kan ikke annet enn å gjøre det beste ut av det.

Ta kontakt om det skulle være spørsmål. Vi håper dette var oppklarende.

Heia alle som jobber på, som gjør ting de aldri har gjort før, og som takler en hverdag ulik noen vi noensinne har levd før!

Beste hilsener,
Agnes og Oline

Utviklet i samarbeid med studiedekan Elin Rosvold.